

- 5) »Forpligter den effektive virkning af artikel 23, læst i lyset af artikel 7, 18 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og 18., 19. og 38. betragtning til, en medlemsstat, der ikke har udformet sin nationale lovgivning på en sådan måde, at familiemedlemmer [i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i det nævnte direktivs artikel 2, litra j), eller i forhold til hvem der foreligger et individuelt afhængighedsforhold] til en person med en sådan status kan gøre krav på visse fordele, hvis de ikke individuelt opfylder betingelserne for at opnå samme status, til at indrømme de nævnte familiemedlemmer en ret til afledt flygtningestatus, med henblik på at de kan gøre krav på de nævnte fordele for at opretholde familieenheden?«
- 6) »Forpligter artikel 23, læst i lyset af artikel 7, 18 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og 18., 19. og 38., en medlemsstat, der ikke har udformet sin nationale lovgivning på en sådan måde, at forældrene til en anerkendt flygtning kan nyde godt af de fordele, der er opregnet i direktivets artikel 24-35, til at give de nævnte forældre mulighed for at opnå en afledt international beskyttelse med henblik på, at barnets tarv kan komme i første række, og for at sikre den effektive virkning af barnets flygtningestatus?«

(¹) EUT 2011, L 337, s. 9.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pécsi Törvényszék (Ungarn) den 14. juni 2022 —
Tüke Busz Közösségi Közlekedési Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sag C-391/22)

(2022/C 326/15)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pécsi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tüke Busz Közösségi Közlekedési Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielt spørgsmål

Er den afgørelse, som Nemzeti Adó- és Vámhivatal (den nationale told- og skattemyndighed i Ungarn) har truffet i den foreliggende sag, og den praksis, som denne myndighed følger, hvorefter »hverken det kørte kilometerantal, der er nødvendigt for vedligeholdelse af køretøjer til regelmæssig personbefordring, eller det, der er nødvendigt for at tanke brændstof, er omfattet af begrebet regelmæssig personbefordring«, forenelig med bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/96/EF (¹) af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet?

(¹) EUT 2003, L 283, s. 51.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 21. juni
2022 — AB mod Disziplinartrat der Österreichischen Apothekerkammer**

(Sag C-417/22)

(2022/C 326/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: AB

Indstævnt myndighed: Disziplinartrat der Österreichischen Apothekerkammer

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 87, stk. 3, og artikel 90 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾, som affattet ved direktiv 2004/27/EF ⁽²⁾, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse, der forbyder prisreklame for lægemidler?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31.3.2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EUT 2004, L 136, s. 34).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 22. juni 2022 — SIA DOBELES AUTOBUSU PARKS, AS CATA, SIA VTU VALMIERA, SIA JELGAVAS AUTOBUSU PARKS og SIA Jēkabpils autobusu parks mod Iepirkumu uzraudzības birojs og Valsts SIA Autotransporta direkcija

(Sag C-421/22)

(2022/C 326/17)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Revisionsappellanter: SIA DOBELES AUTOBUSU PARKS, AS CATA, SIA VTU VALMIERA, SIA JELGAVAS AUTOBUSU PARKS og SIA Jēkabpils autobusu parks

De andre parter: Iepirkumu uzraudzības birojs og Valsts SIA Autotransporta direkcija

Præjudicielt spørgsmål

Tillader artikel 1, stk. 1, andet afsnit, artikel 2a, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2338 af 14. december 2016, en kompensationsordning ⁽²⁾, som ikke pålægger den kompetente myndighed en forpligtelse til at yde fuld kompensation til leverandøren af den offentlige trafikbetjening, men som i stedet henviser til en periodisk indeksering af kontraktprisen (kompensationsbeløbet) for enhver stigning i omkostningerne i forbindelse med levering af tjenesten, som er uden for tjenesteleverandørens kontrol, og som derfor ikke helt fjerner risikoen for, at tjenesteleverandøren lider tab, der ikke kompenseres?

⁽¹⁾ EFT 2007, L 315, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2338 af 14.12.2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk personbefordring med jernbane (EUT 2016, L 354, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 28. juni 2022 — MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. mod Mercedes-Benz Group AG

(Sag C-425/22)

(2022/C 326/18)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.